

Sygn. akt VI U 1751/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 30 czerwca 2015 r., znak: (...)

w sprawie: P. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu P. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2015 r. do dnia 31 maja 2018r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1751/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.06.2015 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie art. 57 i 61 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r. poz. 748), odmówił ubezpieczonemu P. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 01.06.2015 r. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23.06.2015 r. ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony P. S., zaskarżając decyzję ZUS w całości. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji organu rentowego poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony P. S. złożył w dniu 04.05.2015 r. wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31.05.2015 r. Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem 26.05.2015 r. stwierdził, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy do 31.05.2018 r. a częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23.06.2015 r. ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Biegli sądowi specjalista z zakresu medycyny przemysłowej dr n. med. M. K. oraz specjalista z zakresu neurologii dr n. med. T. Ś. w treści opinii z dnia 12.10.2016 r. rozpoznali u ubezpieczonego:

- chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa;
- stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii L5/S1;
- wielopoziomą dyskopatię lędźwiową od L2 do S1;
- przewlekły zespół bólowy szyjny i lędźwiowo-krzyżowy objawowy z obecnymi objawami ubytkowymi;
- nadciśnienie tętnicze kontrolowane.

Biegli lekarze sądowi na podstawie przeprowadzonych badań sądowo-lekarskich i po analizie dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach sprawy i w aktach ZUS oraz dokumentacji lekarskiej dostarczonej przez P. S., stwierdzili, iż stan zdrowia odwołującego upośledza sprawność jego organizmu w stopniu powodującym nadal okresową częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od 01.06.2015 r. do maja 2018 r. Biegli wskazali, iż przyczyną niezdolności odwołującego do pracy jest stan układu kostno-stawowego. W przebiegu choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa z wielopoziomą dyskopatią lędźwiową od L2 do S1 (po leczeniu operacyjnym dyskopatii L5/S1) występują częste zaostrzenia zespołu bólowego, aktualnie w okresie kolejnego zaostrzenia z obecnymi objawami ubytkowymi w badaniu neurologicznym. Biegli podnieśli, że wobec tego w stanie zdrowia skarżącego nie zaobserwowali poprawy.

Z treści przeprowadzonego u odwołującego wywiadu wynika, iż skarży się na przewlekłe bóle kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z promieniowaniem bólu do kończyn z przewagą strony prawej, bóle i zawroty głowy, bóle i drętwienie kończyny górnej prawej i dolnej lewej. W lutym 2011 r. P. S. był leczony operacyjnie z powodu dyskopatii L5/S1. Odwołujący jest pod opieką lekarza rodzinnego z powodu nadciśnienia tętniczego. Powód był nadto hospitalizowany w 2011 r. z rozpoznaniem choroby refluksowej przełyku i zanikowego zapalenia błony śluzowej żołądka.

Zawodem wyuczonym odwołującego P. S. jest zawód cukiernika. Ubezpieczony pracował jako cukiernik-ciastkarz przez 12 lat. Zawodem ostatnio wykonywanym przez powoda w okresie od 1993 r. do 2009 r. jest zawód magazyniera. Odwołujący nie pracuje od 2009 r.

- dowody: opinia sądowo – lekarska z dnia 12.10.2016 r. (k. 13-14 akt sądowych); uzupełniająca opinia sądowo – lekarska z dnia 14.12.2016 r. (k. 31 akt sądowych); dokumentacja zawarta w aktach rentowych ZUS

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie dokumentacji zebranej w aktach sądowych oraz w aktach rentowych. Ustalenia faktyczne dotyczące stanu zdrowia odwołującego i jego wpływu na zdolność P. S. do pracy Sąd Okręgowy oparł przede wszystkim na dowodach z opinii biegłych sądowych. Biegli sądowi sporządzili opinie po dokonaniu szczegółowej analizy akt sprawy, mając na względzie całą dostępną dokumentację lekarską, a nade wszystko po przeprowadzeniu badania przedmiotowego ubezpieczonego. Poczynione przez nich ustalenia i wnioski zostały sformułowane w sposób jasny, precyzyjny, a końcowe stanowisko zostało szczegółowo, przekonująco i w sposób logiczny uzasadnione. Zaprezentowane konkluzje są jednoznaczne, a ich uzasadnienie przedstawione zostało w sposób przystępny i zrozumiały. Sąd uznał za w pełni miarodajne opinię sądowo – lekarską z dnia 12.10.2016 r. oraz opinię uzupełniającą z dnia 14.12.2016 r. sporządzone przez biegłych lekarzy sądowych. W treści tychże opinii biegli

sądowi w sposób nie budzący wątpliwości odnieśli się do kwestii częściowej niezdolności do pracy P. S.. W ocenie Sądu przeprowadzone dowody zasługują na danie im wiary, ponieważ nie są ze sobą sprzeczne, korelują wzajemnie ze sobą oraz tworzą spójną logiczną całość.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 748 j.t.), niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Z treści art. 12 ust. 2, 3 ustawy emerytalnej wynika, iż częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, a całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Zgodnie z brzmieniem art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresie ubezpieczenia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tego okresu.

Biegli sądowi w przedmiotowej sprawie orzekli, iż odwołujący P. S. jest nadal okresowo częściowo niezdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji od daty ustania poprzedniego świadczenia, tj. od 01.06.2015 r. na okres dalszych 3 lat, tj. do maja 2018 r. Biegli sądowi wskazali, iż podstawą uznania niezdolności do pracy ubezpieczonego były te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym. Nadto, biegli skonstatowali, że nie zgadzają się z oceną stanu zdrowia powoda w postaci pełnej zdolności do pracy dokonanej przez Komisję Lekarską ZUS. Jednocześnie biegli podnieśli, iż podzielają orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS w przedmiocie tego, iż odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy do 31.05.2018 r.

Przedmiotem niniejszego postępowania było to, czy odwołujący P. S. jest nadal niezdolny do pracy. Sąd dopuścił w niniejszej sprawie dowód z opinii biegłych z dziedzin medycznych adekwatnych do schorzeń występujących u ubezpieczonego. Biegli sądowi w wydanych w przedmiotowej sprawie opiniach, która w ocenie Sądu są miarodajne, w oparciu o dokumentację lekarską P. S. oraz po przeprowadzeniu badań ubezpieczonego, w sposób jasny, klarowny i nie budzący wątpliwości skonstatowali, iż odwołujący jest nadal częściowo niezdolny do pracy. Trzeba podnieść, iż Sąd w sprawach dotyczących kwestii niezdolności do pracy dokonuje rozstrzygnięcia opierając się na opiniach biegłych sądowych, tj. osób posiadających medyczne wiadomości specjalne. Zarówno w doktrynie jak i w judykaturze wskazuje się, iż ustalenie czy odwołujący jest niezdolny do pracy przez sąd może nastąpić wyłącznie w oparciu o opinię sporządzoną przez biegłych, która nie może być zastępowana innymi dowodami, np. zeznaniami świadków. Dowód z opinii lekarskiej w tej kategorii spraw jest, więc dowodem koronnym, analizującym i sumującym przeciwstawne oceny prezentowane przez strony ("Dowód z opinii lekarza biegłego w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych" SSN Beata Gudowska, Przegląd Ubezpieczeń Społecznych i Gospodarczych 2001 r., Nr 6, s. 8-12; wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 23 września 2015 r., sygn. akt III AUa 431/15; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt III AUa 1385/14; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt III AUa 1093/14).

Mając na względzie poczynione ustalenia faktyczne oraz zgromadzony materiał w toku postępowania dowodowego, Sąd uznaje, iż stan zdrowia ubezpieczonego czyni go okresowo częściowo niezdolnym do pracy od daty ustania

poprzedniego świadczenia, tj. od 01.06.2015 r. do końca maja 2018 r. W oparciu o treść opinii biegłych sądowych sporządzonych w sprawie, które Sąd uznał za miarodajne, Sąd ustalił, iż częściowa niezdolność do pracy spowodowana występującymi u ubezpieczonego schorzeniami układu kostno-stawowego takimi jak choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa; stan po leczeniu operacyjnym dyskopatii L5/S1; wielopoziomowa dyskopatia lędźwiowa od L2 do S1; przewlekły zespół bólowy szyjny i lędźwiowo-krzyżowy objawowy z obecnymi objawami ubytkowymi. Należy zauważyć, iż stan zdrowia P. S. upośledza sprawność jego organizmu w stopniu skutkującym nadal okresową częściową niezdolnością do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Biegli sądowi w treści opinii uzupełniającej z dnia 14.12.2016 r. stwierdzili, iż u odwołującego występuje niedowład stopy lewej, który nasila się przy zaostrzeniach procesu chorobowego i utrudnia oraz zaburza normalny chód. Wobec tego, nie ma wątpliwości, iż P. S. w okresie od 01.06.2015 r. do 31.05.2018 r. pozostaje niezdolny do pracy w wyuczonym zawodzie cukiernika – ciastkarza oraz w ostatnio wykonywanym zawodzie magazyniera.

Warto zauważyć, iż bezzasadne były zastrzeżenia zgłoszone przez organ rentowy ZUS w piśmie procesowym z dnia 16.11.2016 r. w przedmiocie tego, iż z opisu badania neurologicznego wykonanego przez biegłego neurologa nie wynika stopień nasilenia opisywanych przez biegłego objawów. ZUS nadto podniósł, iż biegły nie wskazał dysfunkcji ruchowej w przebiegu schorzeń kręgosłupa u ubezpieczonego. Organ rentowy w piśmie z dnia 16.11.2016 r. wskazał, że podczas badania odwołującego przeprowadzonego przez Komisję Lekarską ZUS nie stwierdzono u powoda dysfunkcji ruchowych ani istotnych objawów neurologicznych. W ocenie ZUS schorzenie kręgosłupa na które cierpi P. S. w okresach zaostrzeń może być leczone w ramach zwolnienia lekarskiego. Trzeba wskazać, iż biegli sądowi w opinii z dnia 14.12.2016 r. rozwiali wątpliwości zaistniałe wskutek zastrzeżeń zgłoszonych przez organ rentowy ZUS, wskazując, iż wszyscy lekarze badający dotychczas odwołującego P. S. pod kątem schorzeń neurologicznych, tj. lekarze leczący ubezpieczonego neurolog i neurochirurg w wydanych zaświadczeniach, lekarz orzecznik ZUS, Komisja Lekarska ZUS oraz biegli lekarze sądowi stwierdzili u ubezpieczonego objawy rwy kulszowej lewostronnej ubytkowej. Ponadto, wszyscy lekarze przeprowadzający u odwołującego badanie neurologiczne, jedynie z wyjątkiem Komisji Lekarskiej ZUS, skonstatowali, że schorzenia występujące u powoda w sposób istotny ograniczają jego zdolność do pracy. Przemawia za tym występujący u P. S. niedowład stopy lewej, który przy zaostrzeniu procesu chorobowego utrudnia i zaburza normalny chód.

W konsekwencji należy skonstatować, iż w przedmiotowej sprawie nie było podstaw dopuszczenia dowodu z kolejnych opinii biegłych sądowych. Opinia biegłych sądowych z dnia 12.10.2016 r. była jednoznaczna i nie budziła wątpliwości. Co więcej, wszelkie zaistniałe wątpliwości w przedmiocie tego, czy ubezpieczony pozostaje nadal częściowo niezdolny do pracy zostały wyjaśnione w treści uzupełniającej opinii sądowo-lekarskiej z dnia 14.12.2016 r. W następstwie tego, Sąd na rozprawie w dniu 04.04.2017 r. postanowił oddalić wniosek dowodowy organu rentowego w przedmiocie powołania innego biegłego neurologa oraz innego specjalisty medycyny pracy zawarty w piśmie procesowym z dnia 03.02.2017 r. W związku z tym zauważyć należy, iż w myśl art. 286 k.p.c., sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dodatkowej opinii tych samych lub innych biegłych, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas, gdy opinia złożona do sprawy zawiera istotne braki, sprzeczności, względnie nie wyjaśnia istotnych okoliczności (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt I UK 447/14).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z art. 12, 13, 57 i 61 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zmienił zaskarżoną decyzję ZUS w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu P. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 czerwca 2015 r. do dnia 31 maja 2018 r.

W punkcie 2. wyroku Sąd zgodnie z treścią przepisu art. 118 ust. 1a ustawy emeryturach i rentach z FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Sąd uznał, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w ustawowym terminie. Biegli sądowi wskazali, iż podstawą uznania niezdolności do pracy ubezpieczonego były te same dowody, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym.

SSO Ewa Milczarek